

§ 14. 1. Organ administracji państwowej wydający uprawnienia prowadzi rejestr wydanych potwierżeń zgłoszeń i zezwoleń.

2. Organ administracji państwowej orzekając o wydaniu, cofnięciu lub wygaśnięciu uprawnienia przesyła kopie wydanych decyzji właściwemu zrzeczeniu, z wyjątkiem wypadków określonych w § 8 ust. 3.

§ 15. 1. Osoba prowadząca działalność gospodarczą na podstawie uprawnienia może zaopatrywać się w towary:

- 1) u rzemieślników i osób trudniących się wytwórczością ludową i artystyczną,
- 2) w jednostkach handlu hurtowego oraz w prywatnych zakładach wytwórczych, w tym również prowadzonych przez osoby zagraniczne,
- 3) w jednostkach zbytu organizacji społecznych prowadzących działalność gospodarczą,
- 4) u producentów rolnych, z wyjątkiem zakupu mięsa objętego reglamentacją i zwierząt rzeźnych (trzody, bydła, cieląt, owiec i kurcząt),
- 5) u indywidualnych rybaków, z wyjątkiem zakupu ryb łososiowatych (oprócz pstrągów) i węgorzy,
- 6) w drodze skupu od ludności krajowych używanych rynkowych artykułów przemysłowych oraz artykułów spożywczych i używek,
- 7) w drodze zakupu od zbieraczy surowców wtórnych.

2. Osoba prowadząca działalność gospodarczą na podstawie uprawnienia może zaopatrywać się w drodze skupu od ludności używanych rynkowych artykułów przemysłowych oraz artykułów spożywczych i używek pochodzenia zagranicznego po uzyskaniu odrębnego uprawnienia wydanego przez terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego.

3. Osoba, o której mowa w ust. 1, może nabywać w przedsiębiorstwach zajmujących się eksportem wewnętrznym artykuły przeznaczone do konsumpcji w prowadzonym zakładzie gastronomicznym lub do wyposażenia prowadzonego zakładu:

4. Uprawnienie do prowadzenia przedsiębiorstwa handlu detalicznego i gastronomii upoważnia do zakupu artykułów u producentów rolnych i rybaków na obszarze całego kraju.

5. Zakupów określonych w ust. 1 może dokonywać osoba, której wydano uprawnienie, jej współmałżonek, członek rodziny stale pozostający we wspólnym gospodarstwie domowym z tą osobą lub pełnomocnik.

Ustanowienie pełnomocnika może nastąpić w sytuacjach szczególnych (inwalidztwo, ciężka choroba w połączeniu z brakiem członków rodziny, o których mowa wyżej).

6. Osoba prowadząca przedsiębiorstwo gastronomiczne może prowadzić własny tucz trzody na potrzeby tej działalności.

§ 16. Osoba prowadząca działalność wymienioną w § 1 powinna w sposób widoczny oznaczyć na zewnątrz swoje przedsiębiorstwo, podając imię i nazwisko (nazwę osoby prawnej, firmę) oraz bliższe określenie rodzaju działalności i godziny otwarcia przedsiębiorstwa.

§ 17. 1. Do spraw wszczętych i nie zakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Uprawnienia wydane przed wejściem w życie rozporządzenia zachowują ważność do końca okresu, na który zostały wydane.

3. Przepisu § 10 ust. 3 nie stosuje się do osób, które do dnia wejścia w życie rozporządzenia prowadziły działalność gospodarczą na podstawie przepisów dotychczasowych.

§ 18. 1. Osoby prowadzące na podstawie dotychczas wydanych uprawnień sprzedaż nowych artykułów pochodzenia zagranicznego w stanie nie przerobionym mogą zbywać towary zakupione przed dniem wejścia w życie rozporządzenia w okresie nie dłuższym niż trzy miesiące od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

2. W terminie wskazanym w ust. 1 tracą ważność uprawnienia do prowadzenia handlu, w części dotyczącej sprzedaży artykułów, o których mowa w ust. 1.

§ 19. Terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego, w ciągu 6 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia, dostosują uprawnienia do prowadzenia skupu, o którym mowa w § 15 ust. 2, wydane przed wejściem w życie rozporządzenia do wymagań określonych w rozporządzeniu.

§ 20. Traci moc rozporządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 28 października 1974 r. w sprawie wykonywania działalności handlowej oraz niektórych usług przez jednostki gospodarki nie społecznej (Dz. U. Nr 44, poz. 265, z 1975 r. Nr 38, poz. 205 i z 1980 r. Nr 2, poz. 5).

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego i Usług: A. Kędzierska

223

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO I USŁUG

z dnia 31 lipca 1984 r.

w sprawie zasad tworzenia, łączenia i likwidacji zrzeczeń prywatnego handlu i usług oraz sprawowania nadzoru nad ich działalnością.

Na podstawie art. 12 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 1974 r. o wykonywaniu handlu oraz niektórych innych rodzajów działalności przez jednostki gospodarki nie społecznej (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 193 i z 1984 r. Nr 5, poz. 24) oraz w związku z art. 137

i art. 183 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr. 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286 oraz z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zrzeszenie prywatnego handlu i usług, zwane dalej „zrzeszeniem”, zrzesza osoby prowadzące działalność gospodarczą, o której mowa w art. 1 ust. 1 i art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 18 lipca 1974 r. o wykonywaniu handlu oraz niektórych innych rodzajów działalności przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 193 i z 1984 r. Nr 5, poz. 24), zwaną dalej „działalnością gospodarczą”.

2. Zrzeszenie tworzy się jako organizację obejmującą zasięgiem działania obszar jednego województwa, zrzeszającą osoby prowadzące działalność gospodarczą, których przedsiębiorstwa mają siedzibę na obszarze danego województwa.

3. Zrzeszenie może być utworzone jako organizacja obejmująca zasięgiem działania obszar dwu lub więcej województw, jeżeli na ich obszarze prowadzi działalność gospodarczą mała liczba osób (zrzeszenie międzywojewódzkie).

4. Utworzenie zrzeszenia międzywojewódzkiego następuje w porozumieniu z terenowymi organami administracji państwowej o właściwości szczególnej stopnia wojewódzkiego.

§ 2. 1. Dla utworzenia zrzeszenia Zarząd Naczelnej Rady Zrzeszeń Prywatnego Handlu i Usług, zwanej dalej „Naczelną Radą”, w porozumieniu z terenowym organem administracji państwowej o właściwości szczególnej stopnia wojewódzkiego powołuje komisję organizacyjną, złożoną z przedstawicieli osób prowadzących działalność gospodarczą na obszarze danego województwa.

2. Zadaniem komisji organizacyjnej jest przygotowanie zebrania organizacyjnego przedstawicieli osób prowadzących działalność gospodarczą oraz opracowanie projektu statutu zrzeszenia.

3. Zebranie organizacyjne w drodze uchwały tworzy zrzeszenie oraz uchwała statut zrzeszenia.

4. Zasady przygotowania zebrania organizacyjnego, o którym mowa w ust. 2 i 3, wyboru przedstawicieli na zebranie organizacyjne, podejmowania uchwał w sprawie utworzenia zrzeszenia oraz uchwalania statutu zrzeszenia określa Naczelna Rada.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do tworzenia zrzeszeń międzywojewódzkich, z tym że powołanie komisji organizacyjnej, o której mowa w ust. 1, następuje w porozumieniu ze wszystkimi zainteresowanymi terenowymi organami administracji państwowej o właściwości szczególnej stopnia wojewódzkiego.

§ 3. 1. Utworzenie zrzeszenia (zrzeszeń) może nastąpić w drodze podziału istniejącego zrzeszenia międzywojewódzkiego na dwa lub więcej zrzeszeń, w szczególności gdy jest to uzasadnione wzrostem liczby członków tego zrzeszenia.

2. Podział zrzeszenia międzywojewódzkiego, o którym mowa w ust. 1, następuje na podstawie uchwały zebrania delegatów. Uchwała ta powinna określać datę rozpoczęcia działalności tych zrzeszeń oraz zasady podziału majątku

i zobowiązań dotychczasowego zrzeszenia międzywojewódzkiego.

3. Do tworzenia zrzeszeń powstałych w wyniku podziału zrzeszenia międzywojewódzkiego stosuje się odpowiednio przepisy § 1 i 2, z tym że komisje organizacyjne, o których mowa w § 2 ust. 1, powołuje zebranie delegatów podejmujące uchwałę o podziale.

§ 4. 1. Połączenie zrzeszeń w jedno zrzeszenie następuje na podstawie uchwały podjętej na wspólnym posiedzeniu zebrania delegatów łączących się zrzeszeń. W uchwale tej należy wskazać datę zaprzestania działalności łączących się zrzeszeń oraz datę podjęcia działalności nowo utworzonego zrzeszenia. Na tym posiedzeniu uchwała się statut nowo utworzonego zrzeszenia.

2. Do tworzenia zrzeszenia powstałego w wyniku połączenia się zrzeszeń stosuje się odpowiednio przepis § 1 ust. 4.

§ 5. 1. Likwidacja zrzeszenia (zrzeszeń) następuje w razie:

- 1) zaprzestania działalności gospodarczej jego członków,
- 2) podziału zrzeszenia, o którym mowa w § 3,
- 3) zaprzestania działalności po dokonaniu połączenia się zrzeszeń, o którym mowa w § 4.

2. Likwidacja zrzeszenia może nastąpić również w wypadkach określonych odrębnymi przepisami.

3. Uchwałę o likwidacji zrzeszenia podejmuje zebranie delegatów zrzeszenia, a w wypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, uchwałę podejmuje na wspólnym posiedzeniu zebranie delegatów łączących się zrzeszeń.

§ 6. Uchwały zrzeszeń w sprawach wymienionych w § 3—5 podejmowane są z uwzględnieniem zasad statutowych uchwalonych przez zjazd delegatów Naczelnej Rady oraz postanowień statutów zrzeszeń i po porozumieniu z właściwymi terenowymi organami administracji państwowej o właściwości szczególnej stopnia wojewódzkiego.

§ 7. 1. Uchwały zrzeszeń w sprawach połączenia, podziału lub likwidacji zrzeszeń wymagają zatwierdzenia przez Naczelną Radę.

2. Naczelna Rada może odmówić zatwierdzenia uchwał, o których mowa w ust. 1, w razie ich sprzeczności z przepisami prawa lub zasadami statutowymi, o których mowa w § 6.

§ 8. Zrzeszenia prywatnego handlu i usług przesyłają do wiadomości terenowych organów administracji państwowej o właściwości szczególnej stopnia wojewódzkiego uchwalone i zatwierdzone statuty, a także uchwały w sprawach zmiany treści statutu.

§ 9. Nadzór nad działalnością zrzeszeń sprawuje Naczelna Rada przez:

- 1) badanie i dokonywanie ocen zgodności działania zrzeszeń ze statutem, przepisami prawa, uchwałami Naczelnej Rady oraz społeczno-gospodarczymi potrzebami,

2) kontrolę gospodarki finansowej zrzeszeń pod względem zgodności z przepisami prawa i wymaganiami gospodarności.

§ 10. Przy wykonywaniu nadzoru nad zrzeszeniami Naczelna Rada współdziała z terenowymi organami administracji państwowej o właściwości szczególnej stopnia wojewódzkiego. W szczególności Naczelna Rada powinna zasięgać opinii tych organów o działalności zrzeszenia, a także przekazywać im informacje o ustaleniach dokonywanych w toku czynności nadzoru oraz wynikających

z tych czynności wnioskach i zaleceniach dla organów zrzeszenia.

§ 11. Naczelna Rada przedstawia Ministrowi Handlu Wewnętrznego i Usług corocznie sprawozdanie z działalności zrzeszeń prywatnego handlu i usług.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego i Usług: A. Kędziarska

224

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO I USŁUG

z dnia 31 lipca 1984 r.

w sprawie zasad sprzedaży przez osoby wykonujące rzemiosło wyrobów własnych i obcej produkcji.

Na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 8 czerwca 1972 r. o wykonywaniu i organizacji rzemiosła (Dz. U. z 1983 r. Nr 7, poz. 40 i z 1984 r. Nr 5, poz. 24) oraz w związku z art. 137 i art. 183 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286 oraz z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zasady prowadzenia przez osoby wykonujące rzemiosło sprzedaży wyrobów własnych oraz prowadzenia sprzedaży przez osoby wykonujące usługi wyrobów obcej produkcji.

§ 2. 1. Osoby wykonujące rzemiosło prowadzą sprzedaż wyrobów własnych:

- 1) w miejscu wykonywania rzemiosła,
- 2) na targowiskach położonych na obszarze województwa, w którym znajduje się miejsce wykonywania rzemiosła, oraz na targach, giełdach i kiermaszach, odbywających się na tym obszarze,
- 3) na targach, giełdach i kiermaszach, odbywających się na obszarze województw innych niż określone w pkt 2, z wyłączeniem targów lokalnych odbywających się regularnie w określone dni tygodnia lub miesiąca.
- 4) w odrębnych własnych punktach sprzedaży prowadzonych przez osobę wykonującą rzemiosło: cukiernictwo, piekarstwo, wędliniarstwo oraz kuchmi-strzostwo,
- 5) systemem wysyłkowym,
- 6) przez dostarczanie odbiorcom własnym transportem.

2. Sprzedaż, o której mowa w ust. 1 pkt 1—3, może być prowadzona:

- 1) osobiście przez osobę wykonującą rzemiosło lub członków rodziny pozostających z nią we wspólnym gospodarstwie domowym lub
- 2) przez pracownika zatrudnionego w zakładzie rzemieślniczym, z zachowaniem warunków, o których mowa w art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 8 czerwca 1972 r. o wykonywaniu i organizacji rzemiosła (Dz. U. z 1983 r. Nr 7, poz. 40 i z 1984 r. Nr 5, poz. 24).

3. Sprzedaż, o której mowa w ust. 1 pkt 4, może być prowadzona po dokonaniu przez organ administracji pań-

stwowej, który wydał uprawnienie do wykonywania rzemiosła, wpisu do tego uprawnienia o miejscu sprzedaży; wpisu dokonuje się po przedstawieniu przez osobę wykonującą rzemiosło tytułu prawnego do zajmowania lokalu, w którym odbywać się będzie sprzedaż.

§ 3. Osoby wykonujące usługi mogą prowadzić sprzedaż wyrobów obcej produkcji, związanych ściśle z prowadzoną działalnością usługową, jeżeli wartość wyrobów sprzedanych nie przekroczy w ciągu roku 10% wartości wszystkich usług sprzedanych przez te osoby.

§ 4. 1. Osoby wykonujące rzemiosło mogą zbierać zamówienia na wyroby i usługi rzemieślnicze sposobem określonym, jeżeli uzyskają w uprawnieniu do wykonywania rzemiosła wpis organu administracji państwowej, który wydał uprawnienie do wykonywania rzemiosła, stwierdzający prawo do zbierania zamówień.

2. Organ administracji państwowej, dokonując wpisu, o którym mowa w ust. 1, wymienia w uprawnieniu imię, nazwisko i adres osoby uprawnionej do zbierania zamówień.

§ 5. O wpisach dokonywanych w uprawnieniach do wykonywania rzemiosła, o których mowa w § 2 ust. 3 i w § 4, organ administracji państwowej, który ich dokonał, powiadamia właściwy cech oraz urząd skarbowy.

§ 6. W przypadkach innych niż określone w § 2, 3 i 4 osoby wykonujące rzemiosło mogą prowadzić sprzedaż wyrobów własnych po uzyskaniu uprawnienia na prowadzenie tej działalności w trybie określonym przepisami o wykonywaniu handlu oraz niektórych innych rodzajów działalności przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej.

§ 7. Osoba wykonująca rzemiosło, prowadząca sprzedaż, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 4, jest obowiązana umieścić w punkcie sprzedaży, w widocznym miejscu, informację zawierającą jej imię i nazwisko, bliższe określenie rodzaju działalności oraz godziny otwarcia punktu.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego i Usług: A. Kędziarska